

καὶ τὰ πολλὰ τὰς ὀπίμωσιν ἐδμησάμενον. Ἄ
λέγεται γὰρ Κλεισθένης τὸν Δημοκρίαντα τ'
νίκης αὐτὸν, ὡς ἔσεφάουσαν· ἔτι οὐδ' εἰκόνα
φασὶν εἶναι τῆ κρίνατος οὕτω, τὸν αἰδριώτα τ'
εἶναι τῆ ἀγορᾶ καὶ ἀνδρῶν. φασὶ δὲ καὶ Πεισι-
στρατὸν ἑπομένῃσι ποτε περὶ σκληρῆντα δίκην
εἰς Ἀρείον πύργον. δευτέρω δὲ πρὸς Κόρινθον
ἢ τῶν Κυβελιδῶν καὶ γὰρ αὐτὴ διετέλεσεν ἔτη
τέσσαρ' καὶ ἑβδμήκοντα, καὶ ἔξ μιλίας. Κύβη-
λος μὲν γὰρ, ἐτυράνησεν ἔτη τετάρκοντα· Πε-
ρίανδρος δ', ἐπὶ τὴν ἐρχόμενα καὶ πέταρα· Ψαμ-
μήνητος δ' ὁ Γορδίου, τετάρκοντα ἔτη. τὰ δ' ἄλλα,
ταῦτα καὶ ταῦτα· ὁ μὲν γὰρ Κύβηλος, δημο-
κράτης ἦν, καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν διετέλεσεν ἀ-
δουφόρητος· Περίανδρος δ', ἐρχόμενος μὲν τυ-
ραννικὸς, ἀλλὰ πολέμικος. τετάρκοντα δ' ἢ τῶν
Πεισιστρατιδῶν Ἀθηνῶσιν· ἵκεν ἐρχόμενος δὲ
σωματικῶς· δὲ γὰρ ἔργα Πεισιστράτου τυραν-
νῶν, ὥστε εἰ ἔπειτα τετάρκοντα καὶ περὶ τὸν ἐπὶ α-
καθάρτην ἔτη τούτων ἐτυράνησεν· ὀκτώκαθ-
δέκα δὲ οἱ περὶ δεκά, ὥστε τὰ πρῶτα ἐρχόμενος ἔτη
τετάρκοντα καὶ πέντε. τῶν δὲ λοιπῶν, ἢ πρὸς
Γέρονα καὶ Γέλωνα πρὸς Συρακούσας. ἔτη
δ' οὐδ' αὐτὴ πολλὰ δέμεινεν, ἀλλὰ τὰ
σύμματα δύο ἴσους εἴκοσι. Γέλων μὲν
γὰρ, ἐπὶ τὴν τυραννίδα, τὸν ὄρδον τὸν βίον ἐ-
τελεύτησε· δέκα δ' ἔτη ἔργα Θερασίβουλου
δὲ, τὸν ἐνδεκάτω μιλίᾳ ἐξέπεσεν. αἱ δὲ πολ-
λὰ τῶν τυραννίδων ὀλιγοχρόνια πάσαι γη-
γῆσασιν παντελῶς. τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν πα-
λαιότητα, καὶ τὰ πρὸς τὰς μοναρχίας, ἐξ ὧν τε
φθίρονται, καὶ πάλιν σώζονται, σχεδὸν εἴρη-
ται πρὸς πάντων. Ἐν δὲ τῇ Πολιτικῇ λέγεται
μὲν πρὸς μεταβολῶν ὑπὸ τῷ Σακράτους·
οὐ μὲν τοὺς λέγεται καλῶς τῆς τε γὰρ ἀρείου
πολιτείας καὶ περὶ τῆς οὐσίας, οὐ λέγει τὴν
μεταβολὴν ἰδίαν. φησὶ γὰρ αἴτιον εἶναι τὸ μὴ
μῆδεν, ἀλλ' ἐν πῶν πρὸς ὁ μετα-
βάλλειν. ἀρχὴν δ' εἶναι τούτων, ὧν ὅτι τῆτος
τυράμῳ πεμπτὰσι συζυγίαι δύο ἀρμονίας
παρέχεται· λέγων, ὅταν ὁ τῶν διαγράμμα-
τος ἀρετῆτος τούτου γῆνηται στερεός, ὡς τῆς
θύστας ποτε φουσίσι φαύλοις καὶ κρείττοις
τῆς περὶ τῆτος· τὴν ὑπὸ οὐδ' αὐτὸν λέγων ἴσους
οὐ κρείττους· ἐνδεχεται γὰρ εἶναι πᾶσας, οὐδ'
περὶ δευθλίωσιν καὶ γῆνεται σπουδαίους αἰ-
δρῶν ἀδύνατον. ἀλλ' αὐτὴ τῆ ἀνὸς εἶναι
μεταβολὴ τῆς ὑπὸ σμεινοῦ λογιζομένης ἀρείου

habebatur. Plurimum verò conuersatio-
ne, & vsu familiari fauorem & gratiam ho-
minum acquirabant. fertur enim Cliste-
nes coronasse iudicem qui victorise illius
contradixerat. Aiunt quidam huius iudi-
cis statum esse illam, qui in foro sedet.
Pisistratus quoque fertur, aliquando apud
consilium Areopagi citatus iudicium subi-
isse. Secunda verò apud Corinthum Cy-
pseudarum tyrannis. nam ea durauit an-
nis tribus & septuaginta & mensibus sex.
Cypselus enim ipse tyrannidem exercuit
annis triginta. Periandrus verò quadragin-
ta quatuor. Psammeticus autem Gordij an-
nis tribus. Causa verò durationis eadem
fuit. cum enim populatis esset Cypselus, ac
gratia apud multitudinem præualeret, si-
ne vlla corporis custodia in dominatione
perseuerauit. Periandrus autem eius fi-
lius, magis tyrannice se gessit, sed vir erat
bello egregius. Tertia Pisistratarum Ath-
enensium, hæc autè non fuit continua, bis en-
nim tyrannide pulsus fuit Pisistratus: itaq.
ex annis triginta tribus, solum annis septē
& decem tyrannidem exercuit: filij verò
eius annis decem & octo: atq. ita omnes si-
mul anni fuerunt quinq. & triginta. Ex re-
liquis verò illa quæ apud Syracusas fuit,
Hieronis & Gelonis, sed non longa fuit,
hæc annis enim non amplius quam duo-
deuiginti durauit. Gelon enim septem
annis cum tyrannidem exercuisset, octauo
defunctus est: Hieron autem decem: Thra-
sybulus verò mense decimo excedit, cre-
teterum verò tyrannidem pleræq. breui
tempore durauerunt omnes. Quæ igitur
sunt tam circa gubernationes pluriū quam
circa gubernationem vnius solius, per quæ
& corrumpantur & seruentur, ferè dictum
est de omnibus. In Republica verò Pla-
tonis Socrates de mutationibus loquitur,
nec tamen rectè. Illius enim reipublica,
quæ est optima atque prima, mutatio nul-
la propria assignatur. inquit enim causam
esse mutationis, quia sic natura compara-
tum sit, vt nihil permaneat, sed in ambi-
tu quodam temporis mutationem reci-
piat, esse verò principium horum, inquit,
quorum sequitur tertius cubus quinario con-
iugatus duas exhibet harmonias, inquit,
quando numerus diagrammatis huius ef-
ficiatur solidus, vt ipse natura produ-
cente prauos, & meliores disciplina. Hoc
ergo forsitan inquit non malè. fieri enim
potest vt sint aliqui, quos disciplina in-
stitui, ac bonos fieri viros impossibile
est. Sed hæc non propria mutatio foret
illius reipublicæ, quam optimam esse

potentiam
in quos dicitur
optima nihil
illius